

Год. II.

Октомврий и Ноемврий, 1909 г.

Кн. 8 и 9.

Есень

Листата капятъ, че нощесъ ги
Неочаквано слана попари, —
Отъ живи зело сбогомъ снощи,
Днесъ слънцето ги мъртви свари.

Но сбърза есеньга жестока,
Изви мъгли и ги замътна —
Утѣха да не имъ изпрати
Лъча милувка, а си сетня.

Пенчо Славейковъ.